

Knobbelzwaan legt verkeer stil

Carla Holzspies schreef jarenlang voor de Korhaan. Voor de liefhebbers van haar artikelen en voor de nieuwkomers die haar niet hebben meegemaakt, presenteren we graag een van haar eigen artikelen ‘uit de oude doos’.

Uit: De Korhaan, jaargang 1 (1967/1968), nummer 5, door Carla Holzspies

Het begon met de vroege komst van mijn buurman. “Carla, er zit een zwaan midden op de weg een paar straten verder op”. Ik trok vlug mijn “zwanenharnas” aan en klom bij hem in de auto. Meesterlijk zat hij daar, onze reuze knobbelzwaan. Maar hij moest mee naar huis, want zo ging dat niet. Mensen adviseerden om met netten en dekens te gooien, maar zo jaag je een zwaan de stuipen op het lijf. Die drijf je gewoon naar huis. Buurman in de auto als rijdende muur en ik er achter met mijn eendenhoedsters-ervaring.

Vlot schreed de zwaan onze hof in. Hek dicht. Ziezo, nu naar de vijver en een portie voer serveren. Wat wou je nog meer. Zwaan wilde ook niets meer. Eerst dronk hij/zij een slokje en besloot toen zijn toilet te gaan maken. Zijn borstveren waren vuil. Waarschijnlijk had hij de natte, glimmende asfaltweg voor een kanaal aangezien en was pijnlijk op de harde grond neergekomen.

Ik vond de toestand wel iets boven onze stand. Een zwaan hoort bij een kasteel. Niet bij onze stulp. Voor zwaan vormde dat overigens geen

probleem. Wel was de vijver net iets te klein voor hem. Dat gevoel van engte zouden wij ook krijgen, als we een bad in een afwasteiltje moesten nemen. Zwaan amuseerde zich de hele dag. Poetste veren, sliep en at. Tegen de namiddag werd hij onrustig. "Roah" liet hij weten. Ik antwoordde hem met hetzelfde geluid. Geruime tijd hielden wij deze eentonige dialoog vol. Misschien betekende het "ik wil weg". Toen begon hij om het huis heen te lopen om telkens op dezelfde plaats weer uit te komen.

Geen woorden maar daden moet er toen opeens in hem opgerezen zijn. Met een fikse duw werkte hij de hinderlijke rozentakken opzij en bevond zich in het open veld. De

Naarderstraat, zoals wij die noemen. Midden op de rijweg. Ik holde hem achterna. Niet door de rozenhaag natuurlijk. Er kwam een auto aan. Gelukkig! Hij stopte. De politie. Hoe zoek je het uit! Van de andere kant naderden ook auto's. Dit verkeer stopte ook. Ik dreef zwaan naar de kant. Maar opeens zag hij een lange, lege startbaan. Juist dit had hij nodig! Hij begon te lopen. Steeds sneller. Zijn zwemvliezen klapperden op het asfalt. De vleugels begonnen te bewegen. Ja, hij kwam los. Hoger en hoger. De automobilisten in de steeds langer wordende file wisten niet wat zij zagen. Een witte flits, die een zwaan bleek te zijn. Zo gelukte het knobbel om weer op eigen stoom zijn reis te kunnen voortzetten.